

Mandskabet skal bede eller spørge om at faa Lov til at gaa i Land, er ganske underordnet i Forhold til Helheden.

Jensen (Aale): Det var jo ikke ret meget, den ærede Ordfører for Venstre (Birch) havde at indvende mod, hvad jeg har sagt, og hans Indvendinger var ikke rigtige. Jeg har nemlig ikke sagt, at Venstre altid er imod de underordnede og for de overordnede, men jeg udtalte, at det er ikke nogen Sjældenhed, naar man diskuterer Forholdet mellem overordnede og underordnede, da at møde Modstand hos Venstre. Men det, at det da altid er Venstre, der staar paa de daarligst stilledes Side, turde være en ny Forklaring.

Det ærede Medlem gav den Oplysning, at ude i den store Verden er det sjældent, at et Skib kommer til at ligge ved en Kaj. Det er dog ikke saa sjældent. Jeg ved godt, at der er Undtagelser, ja, mange Undtagelser, men dog ikke saa mange, at man kan sige, at det er sjældent, at et Skib kommer til at ligge ved en Kaj. Hvordan det nu end imidlertid forholder sig, er der ogsaa andre Maader, hvorpaa det kan komme til at ligge sikkert end den at ligge ved en Kaj; og jeg kan ikke forstaa, at en Sømænd mere end andre, naar det ikke er bydende nødvendigt, skal tvinges til at bede — det er nemlig Udtrykket — om at faa Lov til at nyde sin Fritid. En Sømænds Frihed er saa beskaaret som Følge af hans Arbejdes Karakter, at man bør yde ham den størst mulige Adgang til at udnytte sin Fritid.

Maa jeg til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sige, at jeg beklager, at han ikke kan gaa med til, at Længden af Arbejdstiden bliver fastsat. Han henviser til, at det er noget, som Arbejdere og Arbejdsgivere selv bør bestemme. Ja, hvordan skal det gaa til, thi der har været stærk Modvillie saavel fra det ærede Medlems Parti som fra Partiet Venstre mod Fagorganisationerne. Vil man have dem afskaffet, hvem skal saa bestemme Arbejdstidens Længde? Saa bliver det de enkelte, der skal tage Bestemmelse, og saa er der ikke Tvivl om, at det i alt for høj Grad vil gaa ud over Arbejderne. Desmere nødvendigt bliver det at fastsætte Lovregler herom.

Jeg giver naturligvis den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti Ret i, at man som Medlem af dette Ting skal være sig sit Ansvar bevidst med Hensyn til Grundigheden af Behandlingen af de Sager, der foreligger for det høje Landsting, men

at sætte det i Forbindelse med Finanslovbehandlingen i Folketinget og de mere eller mindre nødvendige Forhandlinger, der føres der, synes jeg er ugrundet; det ligger noget udenfor det foreliggende. Hvem kan for øvrigt afgøre, hvad der er nødvendigt, og hvad ikke? Det sete afhænger altid af Øjnene, der ser. Man kunde muligvis gaa dertil — det var maaske rigtigt, at det blev gennemført, medens vi har en Regering af den Sammensætning, den nu har —, at Taletiden for Oppositionsmedlemmerne i Folketinget indskrænkedes. Det vilde naturligvis spare Tid, saa at vi kunde faa Sagerne hurtigere herover og da kunde give dem en grundigere Behandling. Jeg er enig med den ærede Ordfører for det radikale Venstre i, at hvis Lovforslaget ikke bliver gennemført i denne Samling, ligger der deri en Demonstration saavel mod Handelsministeren som mod Folketinget. Men det kan jo være, at de Medlemmer i Folketinget, som har staaet og talt kønne Ord om at faa Lovforslaget gennemført, har Meningsfæller her i Tinget, som vil være med til at standse Lovforslaget. Paa den Maade kan Landstinget gøre Nytte som Dæksmand; det er maaske ogsaa Meningen med Landstinget. Jeg vil gerne understrege og støtte Ministerens Udtalelse om, at Landstinget ogsaa kunde hævde sin Stilling ved at yde et hurtigt og godt Arbejde.

Jeg maa takke den højtærede Handelsminister for hans Tilsagn om den Fortolkning, som jeg gaar ud fra, han vil anvende med Hensyn til visse Paragraffer i Lovforslaget, men jeg var ikke saa glad ved, at Handelsministeren i samme Forbindelse sagde, at man ikke kan skrive Regler derom. Jo, sandelig kan man skrive Regler, men naturligvis ikke Regler, som absolut ikke kan misforstaaes og ikke kan omgaaes. Selvfølgelig kan man skrive Regler, og et saadant Reglement vil blive udgivet. Der kunde godt i Reglerne nævnes Ting som dem, jeg fremførte, og der kunde tilføjes „eller lignende“, men saa maa man selvfølgelig finde ud af, hvordan Reglerne skal fortolkes. Som praktisk Arbejder i dette Fag ved jeg, at der mange Gange bliver paabudt Arbejde i Fritiden, som absolut godt kunde udsættes, og derfor vil jeg endnu en Gang henstille til den højtærede Handelsminister, at han, hvis Lovforslaget bliver vedtaget, da ogsaa tænker paa Reglerne.

Det er rigtigt, naar Ministeren siger, at man ikke skal modarbejde Sømændenes Sparsommelighed. Det skal man naturligvis ikke, man skal overhovedet ikke mod-